

ANTONI ROS MARBÀ

UN CONCERT DESCONCERTANT

CANTATA PER A COR INFANTIL,
BAIX, NEN SOLISTA, NARRADORS I ORQUESTRA SIMFÒNICA

Text: MIQUEL DESCLOT

NOTA DE L'EDITORIAL

L'edició d'aquesta obra consta dels següents materials, tots ells publicats per la nostra editorial:

- Partitura general de l'orquestra simfònica i el cor, solistes i narradors, i les partitcel·les corresponents. Aquest material està disponible en règim de lloguer, com és habitual, i el trobareu a la nostra Col·lecció "Materials d'orquestra".
- Partitura general de butxaca de l'orquestra simfònica i el cor, solistes i narradors, sense partitcel·les. Destinada a la consulta i estudi de la versió completa de l'obra, en la qual els directors de cor, estudiants, professionals o simplement curiosos podran consultar la instrumentació completa de l'obra. Aquest material està disponible en règim de venda i el trobareu a la nostra Col·lecció "Partitures de butxaca".
- Partitura de veus i piano, destinada a la preparació del cor, no interpretable tal qual ja que la versió de piano no és en cap cas una reducció sinó un guió que permet ajudar a la preparació dels cantaires. Aquest material està disponible en règim de venda i el trobareu a la nostra Col·lecció "Cantates infantils".
- Partitcel·la de veus, per a aquelles corals que desitgin que els seus infants treballin amb la partitura. Aquest material està disponible en règim de venda i el trobareu a la nostra Col·lecció "Música vocal".

Instrumentació:

Flautí (flauta III)

Flautes I i II (Flautí II)

Oboès I i II

Clarinets en si bemoll i La I i II

Fagots I i II

Contrafagot

Trompes I, II, III i IV

Trompetes (en do) I i II

Trombons I, II, III

Tuba

Arpa

Violins I

Violins II

Violes

Violoncel·les

Contrabaixos

Timpani

Percussió: Triangle, fuet, plat suspès, plats, bombo, tambor militar, flauta de vara, caixa, caixa xinesa, pandereta, tom-tom, tam-tam, carilló, xilòfon, marimba i campanes.

Un Concert Desconcertant

Cantata per a cor infantil, baix, nen solista, narradors i orquestra simfònica.

© Antoni Ros Marbà, de la música

© Miquel DescLOT, del text

© Drets cedits a: DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Santa Anna 10, Entl. 3a - 08002 Barcelona

<http://www.dinsic.es> - e-mail: dinsic@dinsic.com

Il·lustració coberta: Francesc Salvà

Revisió de l'edició: Martí Ferrer

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

1a edició: desembre 2008

Imprès a Service Point

Pau Casals, 161-163

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Dipòsit legal: B-55776-08

ISMN: 979-0-69210-594-7

AMB L'AJUT DE L'INSTITUT CATALÀ DE LES INDÚSTRIES CULTURALS - GENERALITAT DE CATALUNYA

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, començant-hi la reprografia i el tractament informàtic, com també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Material de lloguer (partitura general i partitcel·les):

DINSIC Distribucions Musicals, S.L.

Santa Anna 10 Entl. 3a - 08002

tel. 93 318 06 05 - fax 93 412 05 01 - e-mail: dinsic@dinsic.com

www.dinsic.com / www.dinsic.es / www.dinsic.cat

Presentació

L'any 1987 s'estrenava a Barcelona *Un concert desconcertant*. Prop de cinc mil nens i nenes de tot Catalunya celebraven el vintè aniversari del *Secretariat de Corals Infantils de Catalunya*. Per a aquella ocasió, l'Equip de coordinació del SCIC del moment va encarregar, amb gran encert, al mestre Antoni Ros Marbà, una obra que acabaria essent una de les més emblemàtiques per a tota una generació de cantaires i per al propi *Secretariat*.

Avui, vint-i-dos anys després, s'ha fet realitat una il·lusió dels qui han format i formem part del SCIC: veure editada aquesta gran obra mestra.

Un concert desconcertant és una obra de gran envergadura que, a més d'un nombrós cor infantil, demana una orquestra simfònica, un grup de salsa, un narrador i una soprano i un baix solistes. Ultra el seu altíssim valor artístic i musical, l'obra és pedagògicament molt interessant, molt adequada per a treballar a les aules de música de primària i a les escoles de música. Al lloc web www.xtec.cat/musica/ud_concert.pdf hi podeu trobar una inte-

ressant guia didàctica. També us aconsellem que escolteu l'obra en el magnífic enregistrament que recull el CD número quatre de la col·lecció *Acuitacantar*, on, dirigits pel mestre Antoni Ros Marbà, hi canten corals del SCIC i solistes, i hi toca l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.

Aquesta cantata explica com el gran director d'orquestra, Albert Font Caragran, amb les presses en sortir de casa seva per anar a dirigir un concert on s'estrenava l'obra *El pa i la gana*, es va deixar la batuta i, en el seu lloc, va prendre la vareta màgica de la seva esposa, la *Fada Morgana*. Podeu imaginar-vos quin concert li esperava! Ja el sentireu!

És un orgull poder-vos presentar aquesta edició tan acurada, que esperem que animi molta gent a cantar-la i gaudir-la. No us n'oblideu: preneu la vostra batuta i... bon concert!

Antoni Gálvez i Carcellé
Coordinador General del SCIC

Introducció del compositor

Després de l'experiència del "Tirant lo blanc", la composició d'"Un concert desconcertant" va ser per a mi molt gratificant, sobre tot, pel gran nombre d'infants que l'havien de cantar, provinents d'arreu de Catalunya, pel caràcter cívic de la idea i de l'organització –sobre tot, tenint en compte l'època en que es va fer–, i pel treball en equip i totalment abnegat dels directors del Secretariat de Corals Infants de Catalunya.

Sobre textos de Miquel DescLOT, plens d'humor, fins i tot en alguns moments, amb una comicitat hilarant, "Un concert desconcertant", pel seu caràcter pedagògic, em representava una nova oportunitat completament oposada a la del "Tirant", l'altra cantata que anys enrere havia compost. Va ser, doncs, una invitació molt engrescadora.

Reeixir a fer una obra destinada als infants, que l'han de treballar durant un temps sense avorrir-s'hi, on cada veu hi tingui interès, esperit i protagonisme –tant individualment, com en el conjunt–, i dotar-la, aquesta obra, d'un compromís de qualitat pedagògica i d'integració col·lectiva, no va ser una tasca gens senzilla.

Pel fet de ser divertida i estimulante, no vol dir que fos fàcil d'escriure: vaig haver de renunciar a moltes idees com a compositor, a fi de trobar les vies adients que con-

solidessin un resultat final coherent amb els objectius que volíem assolir. Un cop entrat en ple procés de composició però, va anar sorgint un engrescament que se'ns anava contagiant, a tot l'equip del SCIC i a mi, i que ens va tenir pendents molt de temps en la recerca de la síntesi orquestral, la realització de la instrumentació definitiva, etc.

Donada la pressa amb què es va haver de realitzar l'orquestració, vaig haver de demanar al Mestre Rafael Ferrer que em donés un cop de mà per acabar la del darrer número. Tinc ara l'ocasió, per primera vegada, d'agrair-li públicament la seva saviesa i generositat.

Crec que el fet de publicar ara l'obra permetrà de traspasar a les generacions actuals i futures aquelles bones intencions que teníem tots els qui vam participar en aquesta idea engrescadora i educativa. Desitjo que l'esforç de tots plegats per deixar aquesta obra enllestida (en Miquel DescLOT, l'equip del SCIC, DINSIC Publicacions Musicals i jo mateix), serveixi d'estímul per a tots aquells que desitgin cantar-la, i perpetui l'esperit de col·laboració que rau en la gènesi de l'obra.

Antoni Ros Marbà

Índex

Textos 8

Un concert desconcertant

Introducció 14

1. El violí..... 22

2. La Flauta 39

3. La viola 48

4. L’oboè 53

5. El violoncel 65

6. El clarinet 72

7. El contrabaix 82

8. El Fagot..... 104

9. Percussió i Arpa 110

10. El metall 125

Cant dels menjaires (Tafel - Musik)..... 148

UN CONCERT DESCONCERTANT

NARRADORS: Un narrador, una narradora, el director de l'orquestra i un senyor del públic.

L'obra comença amb el soroll de l'orquestra molt piano i va in crescendo: els músics escalfen els instruments, assajen i practiquen els passatges més difícils. Podeu reconèixer ara un, ara un altre instrument en mig d'un núvol orquestral. Aquest batibull orquestral dura fins abans de la 3a entrada de la narradora, quan diu "Quin descans! Ara..."

NARRADOR: Bona nit i bona hora. Benvolguts oients, la ràdio de Xau-xa té el plaer d'iniciar per a tots vosaltres la retransmissió en directe de l'esperat concert d'aniversari de la nostra Orquestra Filharmònica, que en aquesta ocasió tan especial serà dirigida pel mestre Albert Font Caragran, reconegut arreu del món com el millor director d'orquestra de la nostra ciutat.

NARRADORA: El programa previst per a aquest concert d'aniver-sari consisteix en l'estrena mundial de l'obra *El pa i la gana*, escrita expressament per a aquesta avinentesa pel gran mes-tre rus Boris Borinot, que sens dubte serà un esdeveniment memorable en la vida musical del país. Mentre els músics es preparen i van prenent possessió de les cadires corresponents, ho aprofitarem per donar-vos una mica d'informació sobre el nostre autor, i sobre la peça que ha compost per al concert extraordinari d'avui.

NARRADOR: Boris Borinot va néixer l'any 1950 en una ciutat russa de nom impronunciable, i va fer els seus estudis musicals al Conservatori de Sant Petersburg. Segons la seva mare, als cinc anys ja tocava tot solet la sonata Appassionata de Beethoven, i als vuit ja havia compost una simfonia (que va passar injus-tament sense pena ni glòria). A hores d'ara, porta escrites més d'un centenar d'obres, que han fet de Borinot un dels autors més sorollosos i alhora més aplaudits de les sales de concerts de tot el món.

NARRADORA: L'obra que s'estrenarà d'aquí a uns moments, *El pa i la gana*, l'ha escrita per encàrrec de la nostra orquestra, i és, en paraules de l'autor, una mena de concert per a orquestra, on tots els instrumentistes tenen un paper rellevant, amb grans possibilitats de lluïment.

NARRADOR: El títol, una mica enigmàtic per als profans, com reco-neix el mateix Borinot, és, segons la seva aclaridora nota per al programa de mà, una meditació sobre l'ànsia metaquímica d'assoliment d'una transsubstanciació matemàtica, és a dir, sobre la hipertensió atòmica entre la realitat estiloflàstica i el desig cara-de-gos.

NARRADORA: Quin descans! Ara sí que, almenys, ja sabem de què va.

Els instruments comencen a afinar tots alhora i se sent l'efecte sonor típic de quan una orquestra simfònica afina els seus instruments, just abans de començar el concert. Aquesta afinada general dura mentre el narrador diu: "Sembla que... el concert". Llavors callen i comencen els aplaudiments.

NARRADOR: Sembla que els músics per fi estan a punt, i que ja només hem d'esperar l'aparició del gran mestre Albert Font Caragran perquè comenci el concert.

(Aplaudiments espessos i fressa de passos a l'empostissat.)

Els aplaudiments duren i van decreixent fins que la narradora diu "...dóna les darreres instruccions als professors...". La narradora acaba la seva intervenció en silenci de l'orquestra.

NARRADORA: En efecte, amics radiooients, aquí tenim la nostra gran figura de la direcció d'orquestra que es posa al capdavant dels nostres músics per iniciar l'estrena d'*El pa i la gana*. El mestre dona les darreres instruccions als professors mentre espera que els assistents a la sala deixin de tossir, d'escurar-se la gorja i de fer nyic-nyic amb la cadira.

NARRADOR: I sí, sembla que finalment ho ha aconseguit i que l'obra començarà amb un gran *tutti*:

(L'orquestra, en efecte, comença amb un tutti, però allò no fa cara de ser de Boris Borinot. L'esmentat tutti acaba amb un gros terrabastall de percussió ad libitum.)

En deu haver passat alguna de molt grossa, perquè el mestre Font Caragran ha co-mençat a treure foc pels ulls i pels queixals, i ara comença a renyar els músics amb grans escarafalls:

DIRECTOR: —Ei, ei, ei! ¿Que no ho veieu, capsigranys, que heu agafat les solfes de l'altre dia? I vosaltres, els caps de trons d'allà al darrere, ¿que no ho veieu que teniu les partice-l-les cap per avall? Au, vinga, tothom a punt (*fressa de papers*): tornem-hi!

CANT D'ENTRADA

Som som som els instruments
de l'orquestra, de la pila!
Tenim ganes de barrila
i d'alçar-vos dels seients.
Som l'orquestra! Som la pila!
Som la flor dels instruments!

(A mitja veu, com solen fer els locutors retransmissors de concerts, quan parlen entre moviment i moviment d'una obra. Caldria continuar en aquest to, almenys fins que les coses comencen a descontrolar-se.)

NARRADOR: (*sobreposant-se a la cadenza del violí*) Després d'aquest preludi tan engrescador, sembla que ara és l'hora del violí i de la flauta.

VIOLÍ

A mi no em ve d'aquí
tocar demà o ahir,
jo sóc un violí
que sona perquè sí
en sí.
Gonyí-gonyí-gonyí.

Aquest que em grata així
es creu un serafí,
però és un assassí
que em fa, per treure un mi,
sofrir.
Gonyí-gonyí-gonyí.

Deixeu-me anar a dormir
o beure un got de vi.
Tinc mandra i tot de dir
que això no fa per mi
ni un bri.

CANTATA INFANTIL

Cantata per a Cor Infantil,
Baix, Nen solista, Narradors i Orquestra Simfònica

Un Concert Desconcertant

Música: Antoni Ros Marbà
Text: Miquel DescLOT

NARRADORS: Un narrador, una narradora, el director de l'orquestra i un senyor del públic.

L'obra comença amb el soroll de l'orquestra molt piano i va in crescendo: els músics escalfen els instruments, assajen i practiquen els passatges més difícils. Podeu reconèixer ara un, ara un altre instrument en mig d'un núvol orquestral. Aquest batibull orquestral dura fins abans de la 3a entrada de la narradora, quan diu "Quin descans! Ara..."

NARRADOR: Bona nit i bona hora. Benvolguts oients, la ràdio de Xauxa té el plaer d'iniciar per a tots vosaltres la retransmissió en directe de l'esperat concert d'aniversari de la nostra Orquestra Filharmònica, que en aquesta ocasió tan especial serà dirigida pel mestre Albert Font Caragran, reconegut arreu del món com el millor director d'orquestra de la nostra ciutat.

NARRADORA: El programa previst per a aquest concert d'aniversari consisteix en l'estrena mundial de l'obra *El pa i la gana*, escrita expressament per a aquesta avinentesa pel gran mestre rus Boris Borinot, que sens dubte serà un esdeveniment memorable en la vida musical del país. Mentre els músics es preparen i van prenent possessió de les cadires corresponents, ho aprofitarem per donar-vos una mica d'informació sobre el nostre autor, i sobre la peça que ha compost per al concert extraordinari d'avui.

NARRADOR: Boris Borinot va néixer l'any 1950 en una ciutat russa de nom impronunciable, i va fer els seus estudis musicals al Conservatori de Sant Petersburg. Segons la seva mare, als cinc anys ja tocava tot solet la sonata Appassionata de Beethoven, i als vuit ja havia compost una simfonia (que va passar injustament sense pena ni glòria). A hores d'ara, porta escrites més d'un centenar d'obres, que han fet de Borinot un dels autors més sorollosos i alhora més aplaudits de les sales de concerts de tot el món.

NARRADORA: L'obra que s'estrenarà d'aquí a uns moments, *El pa i la gana*, l'ha escrita per encàrrec de la nostra orquestra, i és, en paraules de l'autor, una mena de concert per a orquestra, on tots els instrumentistes tenen un paper rellevant, amb grans possibilitats de lluïment.

NARRADOR: El títol, una mica enigmàtic per als profans, com reconeix el mateix Borinot, és, segons la seva aclaridora nota per al programa de mà, una meditació sobre l'ànsia metaquímica d'assoliment d'una transsubstanciació matemàtica, és a dir, sobre la hipertensió atòmica entre la realitat estiloflàstica i el desig cara-de-gos.

NARRADORA: Quin descans! Ara sí que, almenys, ja sabem de què va.

Els instruments comencen a afinar tots alhora i se sent l'efecte sonor típic de quan una orquestra simfònica afina els seus instruments, just abans de començar el concert. Aquesta afinada general dura mentre el narrador diu: "Sembla que... el concert". Llavors callen i comencen els aplaudiments.

NARRADOR: Sembla que els músics per fi estan a punt, i que ja només hem d'esperar l'aparició del gran mestre Albert Font Caragran perquè comenci el concert.

Introducció

Allegro pomposo (e ridicolo)

Flautí

Flautes 1/2

Oboès 1/2

Clarinetes Si^b 1/2

Fagots 1/2

Trompes 1/2

Trompes 3/4

Trompetes 1/2

Trombons 1/2

Trombó 3

Tuba

Timbales

Triangle

Fuet

Plat suspès

Baqueta de fusta

Plats

Bombo

Allegro pomposo (e ridicolo)

1-2

Cor General

3-4

Allegro pomposo (e ridicolo)

Violins 1

Violins 2

Violes

Violoncels

Contrabaixos

1. El violín

Flauta 1
Flauta 2 (Fltí.)

Oboè 1/2

Clarinet en La 1/2

Fagot 1/2

Trompa 1/2

Trompa 3/4

Trompeta 1/2

Trombó 1/2

Arpa

Timbales

Percussió

1-2
Cor General

3-4

Violí Solo

Violí 1

Violí 2

Viola

Violoncel

Contrabaix

I° solo marcato
mf

marc.
mf

Solo
f
pizz.

I° metà.
f

Tutti
mf

pizz.
mf

f
pizz.
mf

2. La Flauta

A Vivace ♩ = 120 cca.

Flautí

Flauta 1/2

Oboè 1/2

Clarinet La 1/2

Fagot 1/2

Trompa 1/2

Trompeta 1/2

Arpa

Timbales

Percussió

A Vivace ♩ = 120 cca.

Petit Cor I

Violí 1

Violí 2

Viola

Violoncel

Contrabaix

3. La viola

Moderato

Flauta 1/2

Oboè 1/2

Clarinet Si \flat 1/2

Fagot 1/2

Trompa 1/2

Arpa

Moderato

Veu nena Solista

1

Cor General

2

3

Moderato
arco sord.

Violí 1

p

arco sord.

Violí 2

p

senza sord.

Viola solo

mp

arco sord.

Viola

p

arco sord.

Violoncel

p

arco sord.

Contrabaix

pizz. p

4. L'oboè

Fotocopiar les partitures és il·legal • MO12

Allegro moderato (♩ = 100)

Flauta 1/2

Oboè 1/2

Clarinet La 1/2

Fagot 1/2

Trompa 1/2

Trompa 3/4

Trompeta en Do 1/2

Timbales

Percussió

Allegro moderato (♩ = 100)

Cor General

Allegro moderato (♩ = 100)

Violí 1

Violí 2

Viola

Violoncel

Contrabaix

Moderato

● 2016.12.10

6. El clarinet

6. El clarinet

Tempo d'havanera

Flautí

Flauta 1/2

Oboè 1/2

Clarinet Si 1/2

Fagot 1/2

Contrafagot

Trompa 1/2

Trompa 3/4

Trompeta 1/2

Trombó 1/2

Trombó 3

Tuba

Arpa

Timbales

Triangle

Pandereta

Caixa

Plats

Bombo

Cor General

Violí 1

Violí 2

Viola

Violoncel

Contrabaix

pp

mf

pp

ff

tr

sfz

f

f

pizz.

mp

div. gliss.

pizz.

mp

div. gliss.

pizz.

mp

mp

pizz.

p

7. El contrabaix

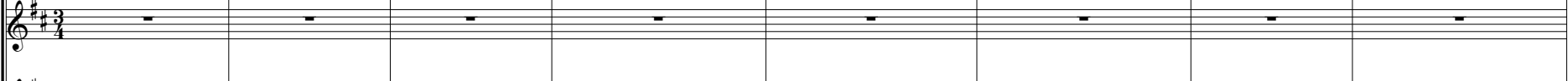
Tempo di vals

 = 58 cca

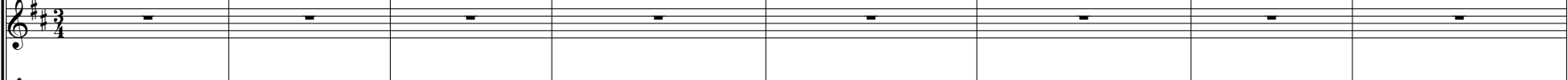
Flautí

Flauta 1/2

Oboè 1/2

Clarinet en La 1/2

Fagot 1/2

Trompa 1/2

Trompa 3/4

Trompeta 1/2

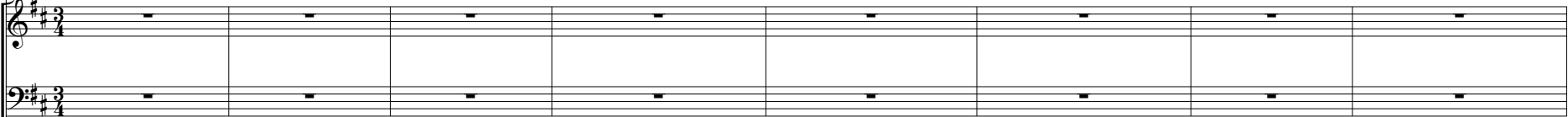
Trombó 1/2

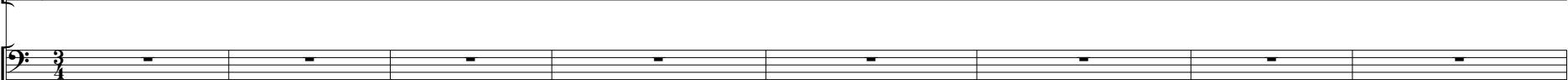
Trombó 3
Tuba

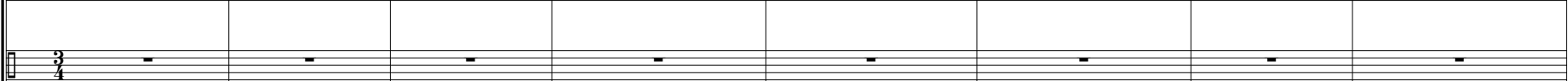
Arpa

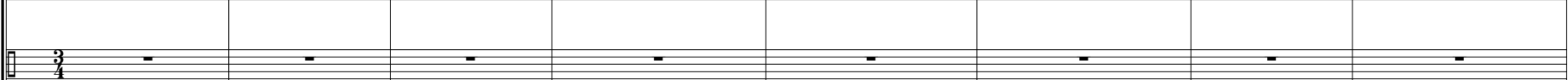
Timbales

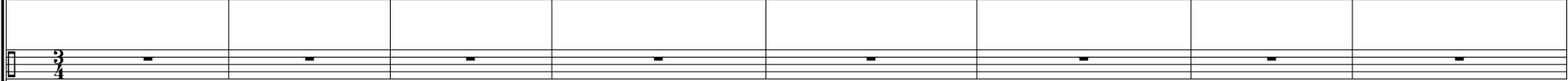
Triangle
Fuet

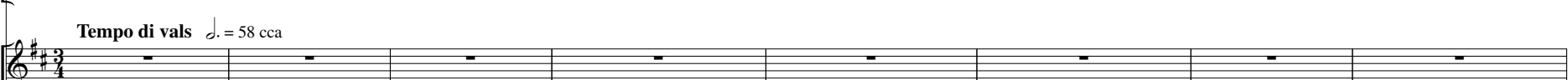
Tambor militar

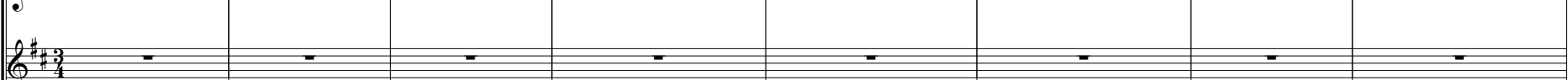
Plats
Bombo

1-2

Cor general

3-4

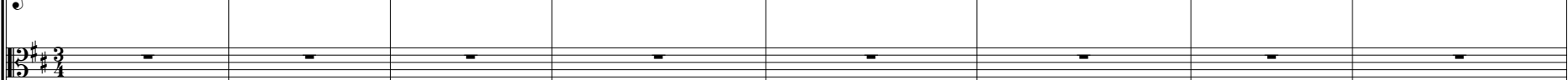
Baix solista

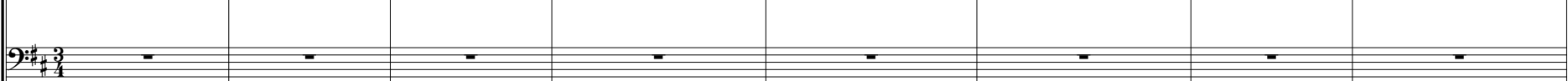
Violí 1

Violí 2

Viola

Violoncel

Contrabaix

NARRADORA: Amics radiooients, vosaltres no ho veieu, però us ho heu de creure: els clarinets... s’han engreixat com dues llonganisses de Vic, i els contrabaixos han quedat dissecats en suculentos cuixes de bou.

NARRADOR: Ara mateix ens diuen per aquí darrere que tot plegat és cosa de màgia, que el director s’ha equivocat i que, en sortir de casa, per comptes d’agafar la batuta ha agafat per error la vareta màgica de la seva dona, la senyora Morgana, que diu que és una fada d’allò més famosa.

NARRADORA: Doncs bé, si això és veritat, ja ens podem preparar, que la cosa promet!

NARRADOR: Vejam què passa amb el fagot...

8. El Fagot

Allegretto (♩ = 72)

Flauta 1/2

Oboè 1/2

Clarinet Si^b 1/2

Fagot 1

Fagot 2

Trompa 1/2

Trompa 3/4

Arpa

Percussió

Petit Cor

Violí 1

Violí 2

Viola

Violoncel

Contrabaix

(vacilant)
mp

sfz p

p

espress.

a 2
mp

tr (♯)

mp
Els meus com-pany em do - nen fa - ma de ta - ba -

9. Percussió i Arpa

Allegro molto moderato (♩ = 84)

Flauta 1/2

Oboè 1/2

Clarinet Si \flat 1/2

Fagot 1/2

Allegro molto moderato (♩ = 84)

Trompa 1/2

Trompa 3/4

Trompeta 1/2

Trombó 1/2

Trombó 3

Tuba

Timbales

Perc. I

Perc. II-III

Perc. IV-V

Xilofon

Arpa

Allegro molto moderato (♩ = 84)

Cor general

Allegro molto moderato (♩ = 84)

Violí 1

Violí 2

Viola

Violoncel

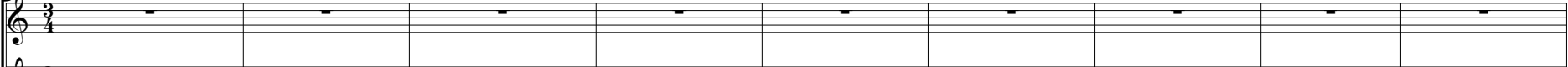
Contrabaix

NARRADORA: Quina salivera, amics! Visca en Boris Borinot! Visca la senyora Morgana! Visca en Font Caragran! Nyam-nyam! Ei, alerta, els metalls!

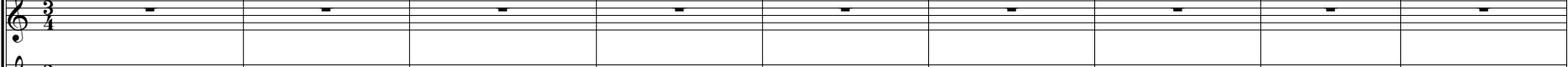
10. El metall

Allegro cómodo, a la
(= = 66) (a 1)

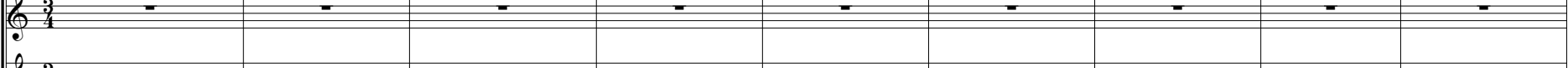
Flautí

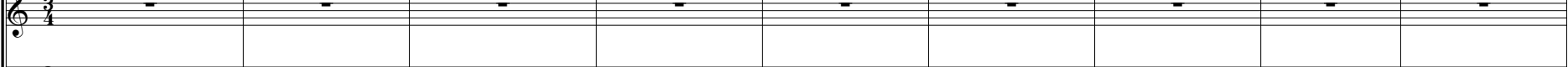
Flautes 1/2

Oboè 1/2

Clarinet Si^b 1/2

Fagot 1/2

Trompa 1/2

Trompa 3/4

Trompeta 1/2

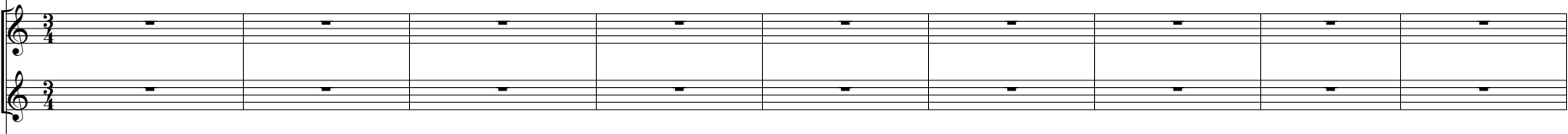
Trombó 1/2

Trombó 3
Tuba

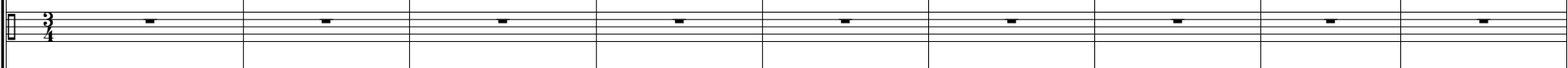
Arpa

Timbales

Percussió 1

Percussió 2/3

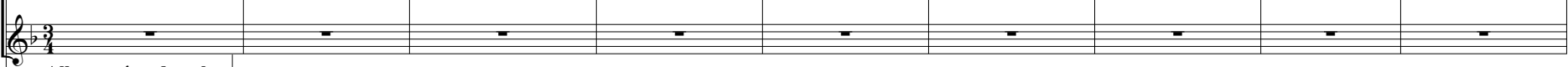
Cor A

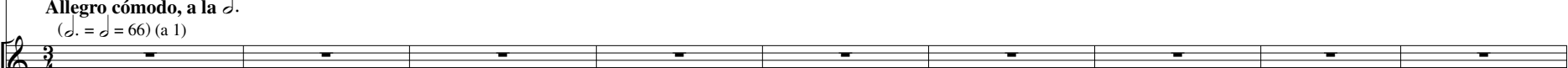
Cor B

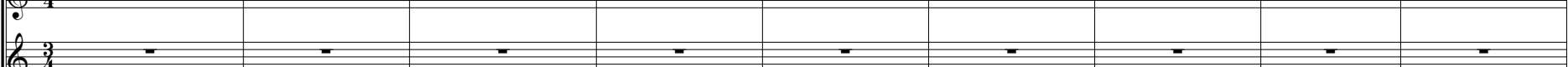
Cor C

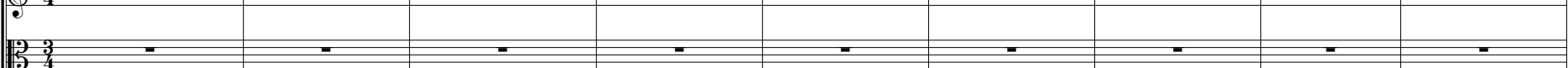
Violí 1

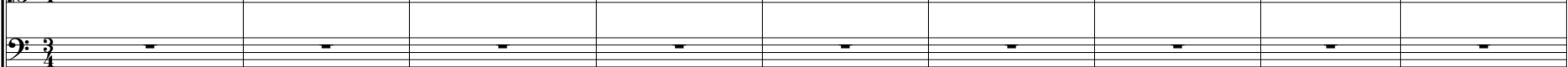
Violí 2

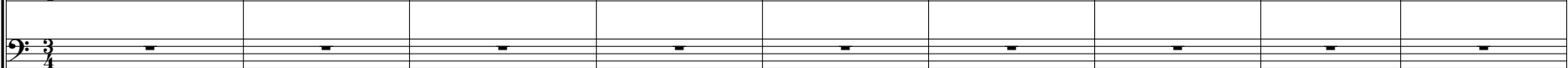
Viola

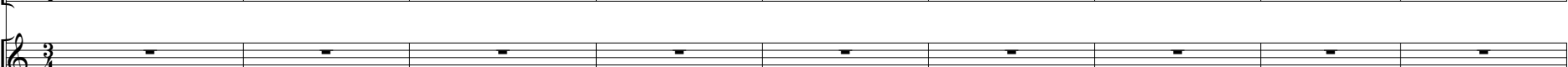
Violoncel

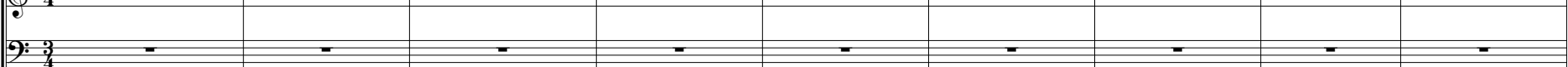
Contrabaix

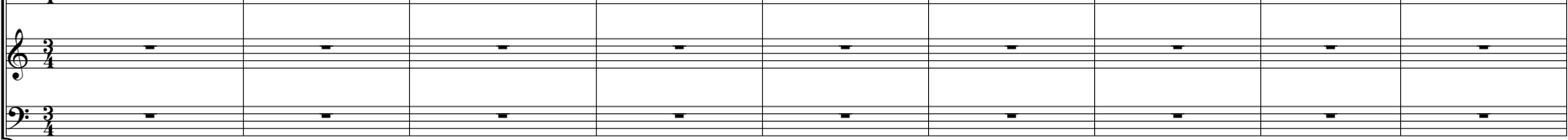
Cor D

Trombó

Grup
instrumental

Cant dels menjaires (Tafel - Musik)

The image displays a complex musical score for a symphony orchestra, arranged in a multi-staff format. The score is written in 2/4 time and includes various dynamic markings such as *f*, *mf*, and *ff*. The instruments listed on the left include Flautí, Flauta 1, Flauta 2, Oboè 1, Oboè 2, Clarinet Si 1, Clarinet Si 2, Fagot 1, Fagot 2, Trompa 1/2, Trompa 3/4, Trompeta 1/2, Trombó 1/2, Trombó 3, Tuba, Timbales, Percussió (Plat, Baquetes, Bombo), Cor General, Violí 1, Violí 2, Viola, Violoncel, and Contrabaix. The score includes various musical notations such as notes, rests, and articulation marks. The vocal parts, including the Cor General and the vocalists, are also present, with lyrics in Catalan. The score is a page from a larger document, as indicated by the page number 10 in the bottom right corner.